

som ere mere eller mindre farlige, sørge for at faae en saadan Løn, at han er i Stand til at sikke sig for Fremtiden, at han med andre Ord lige overfor Arbeidsgiveren maa staa som sluttende en fri Kontrakt, er i sin Almindelighed theoretisk rigtig, men praktisk viser den sig ingenlunde at kunne holde Stik. Thi vel kan man maasse betragte Arbeide som en Vare, men dog kun en Vare, der ikke udbydes under lige Vilkaar med andre Varer. Arbeide er af den Slags Varer, som Arbeideren er nødt til at sælge til enhver Tid. Han kan ikke holde den tilbage. Han staaar mange Gange overfor Kapitalens Maat og er nødt til at sælge sit Arbeide til den Pris, som det kan opnaa paa Markedet, og deri er Risikoen ikke altid tilstrækkelig taget med i Betragtning. Men selv om det var Tilfældet, selv om han var i Stand til at faae sit Arbeide fuldt ud betalt, efter at der ogsaa var taget Hensyn til Arbeidets Farlighed, vil Maalet næppe derved være naaet, thi det Forhold kommer til, hvad jeg allerede gjorde gjældende ved Sygekasselovens Behandling, at Arbeideren undertiden vil mangle Forsynlighed nok til at sikke sig, saa at det ofte vil bero paa et Tilfælde, om han er forfikkret eller ikke. Har han viist Forsynlighed, ja, saa er han naturligvis fikkret, men har han ikke viist denne Forsynlighed, vil han komme til at falde det Offentlige Samfundet, til Byrde. De to første ærede Talere syntes at sympathisere mest med Kommissionens Mindretal, idet de mente, at det skulde være Betingelsen for, at de Paaagjældende kunde faae Understøttelse, at de have fikkret sig i en anerkjendt Sygekasse. Jeg kan ikke være enig med de to ærede foregaaende Taler deri. For det Første forekommer det mig, at det jo, som ogsaa paapeget i de Bilag, som følge med Lovforslaget, ikke altid staaar i den Paaagjældendes Magt at sikke sig i en Sygekasse, og dernæst, selv om han har Willie dertil, kan jeg ikke Andet end betone, hvad jeg allerede gjorde gjældende under Behandlingen af Sygekasseloven, at det jo i Reglen er de bedre stillede Arbeidere, som ere i Stand til at sikke sig i en Sygekasse. De, der ere daarligt stillede, ville holde sig udenfor og kunne undertiden være nødte til at holde sig udenfor. Det er jo allerede meget slem, at de ikke kunne faae nogen af de Fordere, som selve Sygekasserne give, men at de ogsaa paa anden Maade — efter det her foreliggende Lovforslag — skulle komme til at lide under denne Mangel paa Evne til at sikke sig i en anerkjendt Sygekasse, er meget uheldigt. De blive derved dobbelt vanskelig stillede. Jeg finder det uheldigt og kan ikke Andet end i

det Punkt være enig med den ærede Minister, naar han har fulgt Kommissionens Kretsal og holdt ude af Betragtning, om den Paaagjældende har fikkret sig i en Sygekasse eller ei. Jeg vil endog gaa videre og sige, at det forekommer mig, at den ærede Minister ikke er gaaet vidt nok, naar det i § 4 er bestemt, at den, der ikke har fikkret sig i en Sygekasse, ikke vil faae Understøttelse før efter 26 Ugers Forløb. Jeg vilde være tilbøielig til at gaa den modsatte Vej og ikke sætte denne Bestemmelse ind, at de ikke maa faae Understøttelse før efter 26 Ugers Forløb. Paa dette Punkt kan jeg ikke Andet end paastømme, at Lovforslaget er gaaet den modsatte Vej af den, Kommissionens Mindretal har villet gaa. Og saa paa andre Punkter er for Resten Lovforslaget, som de to ærede foregaaende Talere have paapeget, gaaet en noget anden Vej end Kommissionen, men da jeg i saa Henseende er enig med Lovforslaget, skal jeg ikke opholde mig derved. Jeg billiger saaledes f. Ex., at man har taget Søfarnt med — derimod er jeg noget mere i Tvivl med Hensyn til Fisserne, hvad jeg senere skal komme til at berøre og derfor nu vil lade ligge. — Det forekommer mig, at det vilde have været en Feil, om man havde ladet en af de vigtigste Kæringsgrene, hvor de fleste Ulykkestilsfælde indtræde, ude af Betragtning. — Med Hensyn til, at man har fulgt Rigningsystemet i Stedet for Dækningsystemet, kan jeg kun finde, at det er rigtigt, idet det forekommer mig, at Solidariteten mellem Arbeidsgiverne i det Hele er langt anderledes fastslaaet derved, end ved Dækningsystemet, hvor Kapitalbeløbet skal ud saa at sige strax, for ikke at tale om, at det vilde volde praktiske Vanskeligheder, idet det vilde falde Industrien til Byrde, at den skulde ud med den store Kapital strax. Jeg hørte nok, at en æret Taler sagde, at det kunde lægges over paa Forbrugerne, og i det Hele vil man vel nok kunne være enig om, at til syvende og sidst bliver det Forbrugerne, der komme til at betale det — og det ærede 10de kongevalgte Medlem (Goos), sagde ogsaa, at det maatte føre til en større Beskyttelse, det maatte føre til, at man hjalp Fabrikterne til at faae deres Produkter affatte, naar Staten stillede dem saa ugunstigt. Jeg vil blot bemærke, at hvilke Veie end den øvrige civiliserede Verden vil gaa modsat den, Tydskland har gaaet, vil man dog blive nødt til at sikke Arbeiderne mod Ulykkestilsfælde, Jeg skjønner heller ikke rettere end, at netop den franske Lovgivning, som det ærede 10de kongevalgte Medlem ogsaa berørte, gaar stærkt henimod den tydske Ordning. Det er vel endnu ikke blevet til nogen